

Dit melden u

Haar dochter, schoonzoon en kleindochter

Philippe en Marleen Vandendriessche-Dubaere

Liesbeth Vandendriessche

De families VANDORPE-MARRECAU-DECRAEMER
en DUBAERE-VANDAELE,

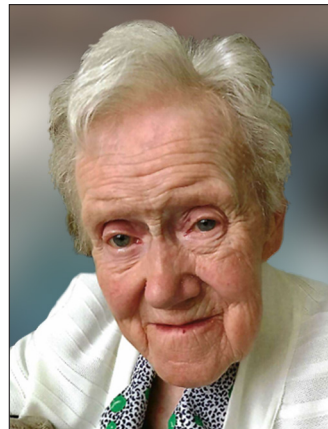
danken u voor uw gebed en blijken van medeleven.

Met dank aan haar huisarts, aan de directie, het personeel en de vrijwilligers van het
WZC Andante Menen, in het bijzonder van de afdeling 'Bach', en allen die haar
met liefde en zorg hebben omringd.

Marie Josée Vandorpe

15 juli 1929

3 augustus 2022

Dankbaar aandenken aan

MEVROUW

Marie Josée Vandorpe

weduwe van de heer Marcel Dubaere (†2010)

geboren in Menen op 15 juli 1929 en zachtjes van ons heengegaan in
WZC Andante Menen op 3 augustus 2022.

*Het afscheid vond plaats in intieme kring op woensdag 10 augustus 2022,
in de parochiekerk St.-Jan-De-Doper in Menen.*

Condoleren kan via www.beyens-billiet.be.

Lieve mama, lieve oma,
Joséetje,

We hebben harde tijden achter de rug. Het coronaspook trok felle sporen door de samenleving. In die jaren van jouw verblijf in het woonzorgcentrum ontvielen jou daardoor zelfs enkele van je mederesidenten. Je had het geluk om stand te kunnen houden. Een plotse heupfractuur goed een jaar geleden, een longontsteking net voor de corona begon, en een tijd eerder daarvoor een beroerte, had je telkens getrotseerd.

Je was een taaie tante, daar in Andante. Maar vorige week, bij het vallen van de avond, moesten we je ineens, op je 93, laten gaan. Het was voorbij. Daarbij passen van ons slechts die woorden. Dank je mama, oma, Josée.

Je lange leven werd en was er een van zorgen en begaan zijn met wie je dierbaar was. Je man, je dochter en schoonzoon, je kleindochter, je zussen en broers, je burens. Altijd was je er voor ieder van hen. Niet in de grote zaken, die waren niet aan je besteed. Wel in de vele kleine en gewone dingen die ons dagelijkse leven invullen. Je was van weinig woorden daarbij, maar je behulpzaamheid en je grote liefde voor het gewone spraken de mensen die je kenden aan. Hoe vaak kwam je niet langs met vruchten van je eigen kweek uit jouw moestuin, goed voor gezonde kost op tafel. Zo vaak sprong je bij toen er iets te doen stond, bij ons, bij je zussen, op het land, in huis, daar waar het van pas was. En je was daar graag bij, het was jouw uiting van sterke liefde jegens anderen. Je groeide op met je tweelingzus Marie Thérèse, beide als de jongste telgen van een groot landbouwersgezin. En de draai, de gewoonten, de zin voor het buitenleven die je daar mee kreeg, droeg je je ganse leven mee. Je legde veel kilometertjes af op je vertrouwde fiets, ten buiten, vaak alleen, of met je man en dochter, of je zussen. Jouw fiets was jouw sport. Het Hof van Tante Paula was als een tweede thuis voor jou. Als oma niet thuis gaf, was ze niet zelden naar Paula. En toen er gefeest werd was je niet voor wat zottigheid verlegen, tot jolijt van de vierders. In het woonzorgcentrum speelde je dolgraag Bingo, en je wist ook een aardig deuntje mee te zingen. Je geliefkoosde activiteit was beweging en gymnastiek. En je was er ook altijd graag bij toen er bij ons thuis werd gefeest.

We zullen je missen Josée. In Andante, en in ons dagelijkse doen. Eenvoud, zorg en de kleine vreugden van elke dag waren jouw sleutels. En die laat je ons achter, als een blijvende boodschap, tegen de verzuring, tegen de onverschilligheid.

Dankjewel mama, oma, Josée. Het ga je goed !